

ಉದುರುತ್ತವೆ. ಈ ಜಿಂಕೆಗಳ ಕೊಂಬು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಉದುರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಬೇಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಂಬುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಲ ಮೇ ಮತ್ತು ಜೂನ್ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗಂಡುಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಘಾತಿಗಾಗಿ ಸಂಘರ್ಷ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಗಂಡುಗಳು ತಮ್ಮ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಗುದ್ದುತ್ತಾ ಕಾದಾಡುತ್ತವೆ. ವಿಜಯಿಯಾದ ಜಿಂಕೆ ಹೆಸ್ಟು ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಮರಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುವ ಹೆಸ್ಟು ಜಿಂಕೆ ಅದನ್ನು ಜತನದಿಂದ ಕಾಪಾಡುವ ಪರಿ ಅನನ್ಯ. ಕಾಡಿನ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಾದ ಹಲ್ಲಿ, ಚಿರತೆ, ಸಿಂಹ, ಕಾಡುನಾಯಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಮರಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಗಲಿರುಣೂ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಅದಿಕ್ಕಿದೆ. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಇವುಗಳ ತಾಯಿ—ಮರಿಯ ಸಂಬಂಧ ಕೇವಲ ಒಂದು ವಾರವ್ಯೇ! ತಾಯಿ ಮರಿಯನ್ನು ಒಂದು ವಾರ ಕಾಲ ಜತನದಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವು ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಗುಂಬಿನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕೇವಲ

ಒಂದು ಮರಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುವ ಜಿಂಕೆ ತನ್ನ ಮರಿ ಸಾವಿಗೇಡಾದರೆ ಅದೇ ವರ್ಷ ಮತ್ತೊಂದು ಮರಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಸರಾಸರಿ ಆಯಿಸ್ಟು ಸುಮಾರು 22 ವರ್ಷ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟ ವರ್ಷ ಕಾಲ ಬದುಕುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಅರಣ್ಯದ ಆಹಾರ ಸರಪಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಜಿಂಕೆಗಳು ಮಾನವಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಯಿಸ್ಟವನ್ನು ಮೊಟ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಜಿಂಕೆಗಳ ಮೇಲ್ಮೈ ಹೊಂಬಣಿವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಹೊಳೆವ ಬಿಳಿ ಚುಕ್ಕಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ, ಕಾಲು, ಹೊಟ್ಟಿಗಳು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಹುಲ್ಲು, ಸೋಪ್ಪು ಇವುಗಳ ಮುಖ್ಯ ಆಹಾರ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಚಿಗುರು ಹುಲ್ಲು ಇವುಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾರೆ ಇವು.

ಜಿಂಕೆಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಆಹಾರಕ್ಕಿಂತೆ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಾಗಿವೆಯೋ ಎನ್ನುವುದು ಇವುಗಳ ಜೀವನಕ್ಕೆದಿಂದಲೇ ಅರಿವಾಗುವಂಥಿದ್ದು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲಿ, ಚಿರತೆ, ಸಿಂಹ, ಕಾಡುನಾಯಿ, ಹಂಡಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲ ಆಹಾರ—ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವು ತಿಂದುಳಿಸಿದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಮುಂಗುಸಿ, ನರಿ, ಕಾಗೆ, ರಣಹದ್ದು ಮುಂತಾದ ಜಿಂಕೆಗಳು ಸವಿಯುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಗಳಿವೆ. ಸಫಾರಿ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂತೆ ಜಿಂಕೆಗಳೂ ಹೇರಳುವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಮನೆಯಿಂಗಳಕ್ಕೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಿಸುವ ದೃಶ್ಯ ಒಂದೆಪುರದ ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ.